

For Danmarks Vedkommende vil sikkert kun meget faa af de i Indenrigsfarten beskæftigede Skibe ligge over den valgte Grænse, 400 Registertons Netto.

Skalaen i Sølovens § 119 er forskellig, eftersom det drejer sig om Sejlskibe eller Dampskibe, hvormed maa ligestilles i hvert Fald de rene Motorskibe. Søloven lægger altsaa Vægten paa Skibenes Fremdrivningsmidler. Man har imidlertid anset dette Udgangspunkt for irrationelt, idet det afgørende for, hvor lang Lastetid, et Skib behøver, ikke kan være, hvor lang Tid det behøver for at udføre Rejsen.

Ved Forslaget har man derfor lagt Vægt paa, om Skibene har egne maskindrevne Lastemidler eller ikke, idet det er dette, der betinger, hvor hurtigt Lastning og Losning kan foregaa.

For Skibe af større Drægtighed er man blevet staaende ved en almindelig Regel om, at Liggetiden, naar Lastetidens Længde ikke er fastsat ved Aftale eller Sædvane (jfr. § 71), skal udgøre den Tid, der ved Befragtningsaftalens Indgaaelse med Rimelighed kunde paaregnes at medgaa til Lastningen, naar Hensyn tages til Skibets og Lastens Art og Størrelse, Lasteindretningerne om Bord og i Havnen og andre Omstændigheder, der maatte kunne sidestilles med de nævnte. Omstændigheder, som man ikke ved Aftalens Indgaaelse med Rimelighed kunde regne med, kommer altsaa ikke i Betragtning. Paa den anden Side maa Bortfragteren i visse Tilfælde — saaledes i de i Forslagets § 84 angivne — bære Risikoen for visse Hindringer, der medfører Tidstab for Afladeren, saaledes at den teoretiske Lastetid herved vil blive forlænget. Som Omstændigheder, Bortfragteren maa regne med, kan nævnes de saakaldte „customs of the port“ med Hensyn til Arbejdstid og Fremgangsmaade ved Lastningen og lign.

Efter Paragraffens tredie Stykke skal Tiden regnes i Arbejdsdage og Arbejdstimer. Ligesom efter Sølovens § 119 er det saaledes Hovedreglen, at Søn- og Helligdage ikke uden modstaaende Aftale medregnes; en saadan modstaaende Aftale vil foreligge, hvis

Liggetiden er bestemt som løbende Dage, og maaske ogsaa, hvis Lastetiden er fastsat til et bestemt Antal Dage uden nærmere Forbehold. Hvilke Dage, der er Arbejdsdage, maa afgøres efter Forholdene i vedkommende Havn. Efter Forslagets § 84 medregnes heller ikke Tid, der gaar tabt som Følge af Hindring paa Skibets Side.

Medens der efter Sølovens § 119 ikke regnes med mindre Tidsenheder end en halv Dag, fastslaar Forslaget Arbejdstimen som den mindste Tidsenhed. Dette er sammenhængende dels med, at dette sædvanlig bestemmes i Certepartierne, dels med, at under Nutidens Forhold kan Forsinkelser selv af Timer betyde store økonomiske Tab for Rederierne.

Til § 82.

Ligesom i Sølovens § 118, 2det Stk., bestemmes det i Forslagets § 82, at Liggetiden ikke begynder at løbe, før Skibet ifølge Melding er paa Lastepladsen, jfr. Forslagets § 77, og klart til at indtage Last. Meldingen skal gives til Befragteren eller, hvis en anden er opgivet som Aflader, til ham. Medens efter Sølovens § 118 denne Melding ikke kan gives, før Skibet er paa Lastepladsen, klart til at indtage Lasten, kan Meldingen efter Forslaget gives, naar Skibet er kommet frem til Lastestedet, d. v. s. vedkommende Havn eller Red, men Bortfragteren maa selvfølgelig, naar han afgiver saadan Forhaandsmelding, være sikker paa, at Skibet kan være klart til den anmeldte Tid.

Hvis Melding er afgivet for tidlig, maa ny Melding gives, for at Liggetiden skal begynde at løbe.

Efter Sølovens § 118, 2det Stk., begynder Liggedagene at løbe fra den første Søndags Morgen efter Meldingen, men først fra anden Søndags Morgen, hvis Meldingen er givet efter Kl. 18. eller paa en Helligdag. Man har fundet, at Opretholdelse af denne Regel i mange Tilfælde vil medføre unødvendigt Tidstab for Skibene. I Forslagets § 82, 2det Stk., er det derfor bestemt, at Liggetiden, hvis Melding gives senest Kl. 16 den foregaaende Arbejdsdag,